

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ
ОБРАЗАЦ - 11
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
КОСОВСКА МИТРОВИЦА

УНИВЕРЗИТЕТ У ПРИШТИНИ ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ КОСОВСКА МИТРОВИЦА			
ПРИМЉЕНО 24. 06. 2016. ГОДИНЕ			
ОЈ	БРОЈ	ПРИЛОГ	ВРЕДНОСТ
08/5	95	11	-

УПУТСТВО ЗА ПИСАЊЕ ИЗВЕШТАЈА О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ
-обавезна садржина-

ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
1. Датум и орган који је именовано комисију 25.04.2016. Наставно-научно веће Правног факултета Универзитета у Приштини
2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен: - др Драго Радуловић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Подгорици, председник Комисије - др Милан Жарковић, редовни професор Криминалистичко-полицијске академије у Београду, коментор и члан Комисије, - др Петар Станојевић, редовни професор Правног факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици, коментор и члан Комисије.
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
1. Име, име једног родитеља, презиме: 2. Саша, Лазар, Атанасов 3. Датум рођења, општина, Република: 17.08.1966, Димитровград, Србија 3. Датум одбране, место и назив магистарске тезе 30. 04. 2010, Косовска Митровица, Откривање, разјашњавање и доказивање кривичног дела трговине људима 4. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука Кривично-правна научна област, ужа Кривично-процесно правна област, Криминалистика
III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ: Улога сведока у откривању и доказивању кривичног дела

IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација под називом „Улога сведока у откривању и доказивању кривичног дела“ кандидата Саше Атанасов, има укупно 355 страница А4 формата компјутерски обрађеног текста (фонт: Times New Roman, проред 1,5, маргине 30 мм) и у потпуности је усклађена са техничким захтевима у погледу изгледа и садржине докторске дисертације које прописује Правилник о докторским студијама Универзитета у Приштини.

Докторска дисертација садржи насловну страницу на српском и енглеском језику, идентификациону страну, сажетак на српском и енглеском језику са кључним речима, садржај, текст докторске дисертације, списак коришћене литературе, изјаву о истоветности писмене и електронске верзије докторске дисертације, изјаву о ауторству и изјаву о дозволи коришћења. Структуру докторске дисертације чини увод, осам глава рада и закључак, са укупно 1282 фусноте у тексту.

Списак литературе обухвата укупно 319 библиографска извора на српском и страном језику.

Навести кратак садржај са назнаком броја страна поглавља, слика, шема, графикона и сл.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Докторска дисертација „Улога сведока у откривању и доказивању кривичног дела“ поред увода и закључка са предлозима, састоји се од осам научно-концепцијских целина систематизованих у оквиру посебних глава, више поглавља и потпоглавља.

У уводном делу дисертације (стр. 1 - 8) кандидат представља предмет и циљ научног истраживања и образлаже основна одређења за избор теме, посебно образлаже друштвену и научну оправданост предмета истраживања, методе којима се користио у истраживању, те представља структуру дисертације. У оквиру уводног дела рада кандидат наводи основне хипотезе којима се руководио у истраживању и циљ истраживања.

Прва глава под називом „Историјски приказ улоге сведока у откривању и доказивању кривичног дела“ (стр. 9 - 16) посвећена је разматрању правног положаја сведока у оквиру три основна типа кривичног поступка. У посебним поглављима (Сведок у акузаторском кривичном поступку, Сведок у инквизиционом кривичном поступку и Сведок у мешовитом кривичном поступку) кандидат анализира основне карактеристике наведених типова кривичног поступка, разматра правила испитивања сведока, те критеријуме вредновања исказа сведока.

Друга глава докторске дисертације под називом „Опште одређење сведока“ (стр. 17 - 53) састоји се од три поглавља која носе назив: Појам „сведок“, Способност за сведочење и Поједине категорије сведока .

У првом поглављу кандидат анализира законску дефиницију појма *сведок* и износи извесне примедбе и коментаре на поједине елементе законске дефиниције, образлажући у чему се огледају недостаци те дефиниције; потом кандидат наводи више дефиниција домаћих и страних аутора, дефиниција садржаних у међународним документима и страним законима, анализира битна обележја која се користе у формулацији свеобухватне дефиниције појма *сведок*, констатујући тежину формулисања адекватне дефиниције појма *сведок*. Такође, кандидат даје своју дефиницију поменутог појма.

У другом поглављу кандидат анализира способност за сведочење наводећи ко све може бити сведок и том приликом истиче категорије сведока које су способне, односно неспособне за сведочење, и из којих разлога. Такође, кандидат износи мишљење да остаје спорно зашто се законодавац одлучио да посебно регулише општу способност неког лица за сведочење, када је реч о нечему што се само по себи подразумева, а само изузетно, у случају сумње – утврђује.

У трећем поглављу кандидат се бави категоризацијом сведока по различитим основама, нпр. према узрасту, према полу, према заинтересованости за коначан исход кривичног поступка, према здравственом стању и др. Кандидат истиче да је са теоријског и научног становишта вредност оваквих подела сведока ограничена, али појединачна сазнања до којих се дошло оваквом поделом могу бити од важности за примену правних прописа којима је регулисана област сведочења, конкретан начин испитивања сведока и оцену исказа сведока.

Кандидат посебно анализира категорију *сведока очевица, сведока по чувењу, оштећеног као сведока, посебно осетљивог сведока и заштићеног сведока*. У сваком од потпоглавља кандидат анализира основне карактеристике наведених сведока и истиче њихов значај у домаћем и страном правосуђу.

Трећа глава докторске дисертације обрађује „Положај сведока у кривичном поступку“ (стр. 54 - 114), те у оквиру два поглавља износи *Права сведока* и *Дужности сведока* у кривичном поступку.

Кандидат ову главу започиње констатацијом да је правни и процесни положај сведока у кривичном поступку одређен скупом права и дужности којима сведок располаже, као и да је основна сврха прописивања права и дужности сведока у поступку настојање законодавца да обезбеди реалан и квалитетан исказ сведока, и истовремено пружи адекватну заштиту сведоку и третман достојан човека.

У оквиру права које је кандидат описао посебно обрађује: право сведока на накнаду трошкова, право сведока да буде ослобођен од дужности сведочења, право сведока да буде ослобођен од дужности сведочења према међународном праву, право сведока да ускрати одговор на поједина питања, као и право на заштиту.

Када је реч о дужностима сведока, кандидат најпре наводи дужност да се сведок одазове позиву за сведочење и дужност да положи заклетву, а затим обрађује и дужност самог сведочења.

Посебно су истакнути сведоци који су искључени од дужности сведочења, што је приказано у одвојеном одељку. Ту кандидат разматра сведока који је корисник тајног податка, сведока који је дужан чувати професионалну тајну, сведока који је дужан чувати бранилачку тајну.

Кандидат се затим бави и дужности сведока да говори истину и да не прећути ништа од онога што му је познато (у оквиру овог потпоглавља кандидат се бави анализом различитих схватања појма лажног исказа и кривичном одговорношћу сведока за лажно сведочење), а наводи и обавезу сведока да обавести орган поступка о промени адресе.

Права и дужности сведока кандидат анализира и компаративном методом, наводећи законска решења у страним законцима: европско-континенталне и англо-саксонске правне традиције.

Четврта глава докторске дисертације износи „Фазе кривичног поступка у којима се испитује сведок“ (стр. 115 – 139), и у четири потпоглавља кандидат наводи и анализира сваку фазу понаособ: 1. *Испитивање сведока у истрази*, 2. *Испитивање сведока на главном претресу*, затим 3. *Испитивање сведока на претресу пред другостепеним судом* и 4. *Испитивање сведока ван главног претреса*.

У оквиру сваке фазе кандидат анализира службене актере који предузимају радњу испитивања сведока и овлашћења и обавезе службених актера, основне карактеристике структуре испитивања сведока у поступку пре главног претреса и након почетка главног претреса, констатујући да је законодавац одустао од досадашњег начина испитивања на главном претресу, а и да је улогу руководиоца истраге у складу са новим концептом истраге, доделио јавном тужиоцу.

У првом поглављу, у коме се анализира испитивање сведока у истрази кандидат обрађује питања као што су: могућност поверавања радње испитивања другом јавном тужиоцу и полицији, анализира могућност испитивања сведока од стране јавног тужиоца у фази истраге без присуства одбране и с тим у вези разматра одредбу члана 6 став 1. и 3(д)

Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и права окривљеног у поступку напомињући да је реч о добром законском решењу у случају да је безбедност сведока угрожена, посебно анализира обезбеђење доказа за које постоји опасност да се неће моћи поновити на главном претресу, или би њихово извођење било отежано.

Кандидат разматра ново право одбране да у истрази прикупља доказни материјал у своју корист и предузима друге активности неформалног карактера, анализира разлоге зашто у домаћем кривичном поступку није прихваћен концепт тзв. *паралелне истраге* и судског обезбеђења доказа.

У другом поглављу кандидат анализира и износи своје коментаре у вези са новим моделом главног претреса који је сада чисто адверзијалан и редоследом испитивања, односно постављања питања сведоку на главном претресу. Износи критички став у погледу доминантне варијанте технике унакрсног испитивања сведока на главном претресу и објашњава нову улогу странака, затим разматра нову улогу суда и његову пасивизацију у предлагању и извођењу доказа износећи став да би због ограничене доказне иницијативе суда могле наступити штетне последице за окривљеног који нема стручну помоћ.

Разматра страна решења у погледу тзв. *осиромашења* кривичног списка чиме се покушава избећи могући утицај претходног поступка на судско веће.

Када у трећем поглављу разматра испитивање сведока пред другостепеним судом наводи разлоге за одржавање претреса пред овим судом и начин испитивања сведока. У оквиру поглавља које се бави испитивањем сведока ван главног претреса разматра испитивање сведока пре почетка главног претреса и након што је главни претрес почео, истичући да се ради о два различита начина испитивања.

Домаћа законска решења упоређује са законским решењима садржаним у законодавству држава са англо-америчком и европско-континенталном традицијом и са законодавствима држава у региону.

Пета глава докторске дисертације под називом *Процесни ток доказивања сведоцима* (стр. 140 - 204) подељена је на три дела (поглавља). У оквиру ове главе кандидат анализира три елемента фазе доказивања: 1. *Откривање сведока*, 2. *Испитивање сведока* и 3. *Оцену*

исказа сведока.

У првом поглављу кандидат наводи да је реч о сложеној делатности кривичнопроцесних субјеката, чији је циљ проналажење извора доказа, одн. лица која би могла дати обавештења о кривичном делу, учиниоцу или другим чињеницама које се утврђују у поступку, и њиховом предлагању да се као сведоци испитају у поступку.

У оквиру фазе откривања сведока кандидат анализира терет пружања доказа кроз фазе кривичног поступка, анализира установу *beneficium novorum* и извесна ограничења у вези са тзв. *закаснелим предлогом*, бави се припремним рочиштем и предлагањем доказа на припремном рочишту, одређењем предмета разматрања на главном претресу и могућношћу председника већа да одбије предлоге странака да се одређени сведок испита на главном претресу, ако утврди да су странке без оправданих разлога пропустиле да правовремено ставе такав предлог.

Кандидат истиче да ће наведена преклузија права на предлагање сведока дисциплиновати предлагаче јер ће већ на самом почетку кривичног поступка морати да процене могући ток и исход поступка и да у складу са том проценом врше предлагање сведока за испитивање на главном претресу.

У оквиру другог поглавља кандидат посебно анализира формално-нормативни оквир начина испитивања сведока, односно општа и посебна правила испитивања сведока. Тако, кандидат разматра поступак испитивања сведока кроз две фазе, уводну и фазу у којој се сведок испитује у правом смислу речи, и с тим у вези два начина испитивања у зависности да ли се сведок испитује пре главног претреса или на главном претресу.

Када објашњава уводну фазу у оквиру које се стварају услови за испитивање, кандидат се у посебном потпоглављу бави поуком која се даје сведоку пре његовог испитивања, а којом се сведок поучава о правима и дужностима током сведочења.

Затим, кандидат се у следећем потпоглављу бави утврђивањем идентитета сведока и његовог односа са окривљеним.

У следећем потпоглављу кандидат анализира процесна правила испитивања сведока и то тако што прво разматра општа правила испитивања (нпр. испитивање сведока без присуства других сведока, усмено исказивање, правао на коришћење писмених бележака, забрану органа поступка и других овлашћених лица да се служе обманом и другим недозвољеним средствима у испитивању сведока и др.), а потом и посебна, која су специфична за одређену фазу поступка у којој се сведок испитује, за одређен начин испитивања и за одређену категорију сведока која се испитије (посебно осетљив сведок, заштоћени сведок).

Кандидат анализира правила испитивања сведока у поступку који претходи главном претресу и на главном претресу, одн. након његовог почетка. Посебно анализира нову структуру испитивања сведока на главном претресу и правила испитивања која важе за основно, унакрсно и додатно испитивање сведока на главном претресу напомињући да свака фаза испитивања има свог испитивача и посебан циљ који се жели постићи испитивањем.

Критички разматра начин исказивања на постављено питање основног испитивача, забрану постављања сугестивних питања током основног испитивања и могућност да се у одређеним случајевима ради убрзања поступка дозволи постављање сугестивних питања.

Кандидат истиче да је нужно да законодавац у наредном периоду формално направи разлику између дозвољених (усмеравајућих) и недозвољених (наводећих) сугестивних

питања. Кандидат износи констатацију да ће исказивање сведока у форми интегралног исказа бити присутно све до момента док испитивачи не овладају новом техником испитивања, тзв. *методом контролисаног испитивања*, код које сведок саопштава своје виђење догађаја кроз смернице испитивача.

Када разматра фазу унакрсног испитивања кандидат наводи услове који морају бити испуњени како би се унакрсни испитивач упустио у остваривање одговарајућег циља (контруктивног или деструктивног).

Анализира детаљно предности и недостатке три технике унакрсног испитивања тзв. везане, тзв. невезане и тзв. контролисане технике унакрсног испитивања, констатује да је домаћи законодавац пропустио да прецизира право унакрсног испитивача да својим питањима проверава веродостојност сведока, анализира фазу додатног испитивања. Такође, у оквиру овог поглавља кандидат посебно анализира правила суочења сведока, правила која се односе на вршење препознавања лица или предмета од стране сведока, правила испитивања посебно осетљивог сведока и заштићеног сведока.

У трећем поглављу *Оцене исказа сведока* кандидат се бави логичким, законским и психолошким критеријумима вредновања исказа сведока.

У шестој глави која носи наслов *Бележење исказа сведока* (стр. 205 - 215), кандидат разматра више начина бележења исказа сведока и с тим у вези предности и недостатке истих. У оквиру посебних поглавља и потпоглавља анализира записничко бележење исказа сведока на тзв. класичан начин и недостатке тог начина бележења, тонско и/или оптичко бележење – снимање исказа сведока, предности тонског и/или оптичког снимања исказа сведока у односу на писмени записник, недостатке тонског/или оптичког снимања, стенографско бележење исказа сведока.

У седмој глави дисертације под називом *Основи психологије исказа* (стр. 216 - 247), кандидат у оквиру четири поглавља разматра три основна психолошка процеса који посредују у формирању и давању исказа (процес опажања и могуће грешке, процес памћења и могуће грешке, процес исказивања и могуће грешке) и психолошке карактеристике појединих категорија сведока (деце и малолетника и старих лица). У поглављу које се бави анализом процеса опажања кандидат посебно анализира физичке, физиолошке и психолошке факторе опажања.

У глави осмој која носи назив *Криминалистичко-тактичка правила испитивања сведока* (стр. 248 - 320), кандидат у оквиру три поглавља 1. Припремање радње испитивања сведока, 2. Нека тактичка правила од значаја за испитивање сведока, 3. Најчешће грешке приликом предузимања радње испитивања сведока разматра више тема истићући да је за успех испитивања неопходно упознавање кривичног предмета, упознавање личности сведока, израда плана, одређивање места испитивања сведока (у службеној просторији органа поступка, изван службене просторије, испитивање сведока на месту извршења кривичног дела, у другој просторији), време испитивања сведока, врсте питања која могу бити постављена сведоку (допуштена и недопуштена питања), па с тим посебно разматра допунска, прецизирајућа, подсећајућа, контролна питања, опште карактеристике допуштених питања, сугестивна питања (дисјунктивна, експектативна, одлучна,

капциозна, надовезна), редослед постављања питања, стратегију постављања питања, начин на који се предочавају докази сведоку, карактеристике испитивача, давање поуке сведоку, криминалистичко-тактичка правила суочења сведока (припремање радње суочења, начин суочења сведока), криминалистичко-тактичка правила препознавања лица или предмета (узимање описа извршиоца кривичног дела, односно предмета од сведока, припремне радње, поступак препознавања, препознавање лица предочавањем физичких лица, препознавање лица по фотографији, препознавање лица по гласу, препознавање предмета у физичком облику и помоћу фотографије, најчешће грешке приликом предузимања радње испитивања сведока у фази истраге и на главном претресу током унакрсног испитивања.

У завршном делу (стр. 321 - 327) кандидат сублимира резултате истраживања кроз таксативно наведене закључке и исноси своје предлоге за које сматра да ће омогућити ефикасније вршење радње испитивања сведока и допринети хуманом третману сведока у кривичном поступку.

VI ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

Након спроведеног истраживања и рада на својој дисертацији под називом *Улога сведока у отривању и доказивању кривичног дела* кандидат је потврдио постављене хипотезе из уводног дела рада.

Најпре ћемо поменути да је кандидат анализом законских прописа и судских списа, вођењем полуструктурираних интервјуа прилагођених теми која је истраживана, непосредним посматрањем ради опажања карактеристика процесних субјеката, пре свега сведока током испитивања потврдио хипотезу да се сведок испитује у складу са законским прописима.

У вези са другом хипотезом да се сведок испитује у складу са судско психолошким знањима, кандидат закључује да се насупрот значајне академске стручности, која је акумулирана у научно-стручној литератури, у практичном поступању још увек недовољно користе та знања.

У вези са трећом хипотезом да се сведок испитује у складу са криминалистичко-тактичким знањима, кандидат истиче да се такође и ова знања недовољно уважавају и користе у практичном поступању.

Као закључке до којих је дошао кандидат истиче да је присутно запостављање у едукацији и специјализацији испитивача. Полази се од чињенице да је вештина за испитивање сведока урођен дар, због чега ће се стил испитивача кроз време сам од себе изградити.

С тим у вези кандидат предлаже да се на правним факултетима знања из криминалистике и судске психологије изучавају не само као факултативни предмети, већ као обавезни предмети у процесу фомирања правних стручњака.

Истраживања експерименталне психологије у страним државама баве се питањем учешћа сведока у поступку и побољшањем квалитета његовог исказа. Њихове резултате сваким даном све више користе како припадници полиције, тако и адвокати, нарочито на главном испитивању када је потребно од сведока током унакрсног испитивања добити исказ који је повољан за странку која испитује сведока. Кандидат указује на потребу чешћег коришћења резултата ових истраживања.

Насупрот распрострањеном мишљењу да је сведок несигуран извор доказа, кандидат у

своме раду заступа став да је сведок сигуран доказ, под условом да се сведоку приђе на опрезан начин и у складу са његовим психо-физичким карактеристикама, као и према његовим когнитивним способностима. Такође, у процесу испитавања сведока кандидат истиче да је нужно прилагођавање испитивача сведоку, уз потпуно професионално поступање приликом испитивања.

У својој дисертацији кандидат истиче да темељна и детаљна припрема најчешће не претходи испитивању сведока, јер испитивачи полазе од претпоставке да је довољно само искуство да бисмо добили целовит и истинит исказ.

Полазећи од прве хипотезе да се сведок испитује у складу са законским прописима, кандидат је анализирао одредбе Законика о кривичном поступку и домаћу кривично-процесну литературу, те упоредноправну литературу и законска решења у циљу адекватног тумачења нових института који су уведени у кривични поступак Србије. С тим у вези кандидат износи више закључака и предлога. Због концизности наводимо само неке од њих:

Са новим концептом главног претреса кандидат истиче да се сведок испитује на један начин у процесу пре почетка главног претреса (на тзв. класичан начин), а на други начин након што је главни претрес почео (по правилима о основном и унакрсном испитивању).

У раду кандидат анализира нову структуру испитивања сведока на главном претресу и истиче да осим уопштеног навођења да се сведок испитује сходно правилима о основном, унакрсном и додатном испитивању, законодавац не даје упутства на који начин то чинити.

У делу своје дисертације која обрађује унакрсно испитивање кандидат је констатовао да је у судској пракси преовладала везана техника унакрсног испитивања, премда су на располагању стајале тзв. невезана и компромисна. Анализирајући сваку од њих, кандидат констатује недостатке и предности истих и сматра, с обзиром на досадашњу континентално-европску традицију у извођењу доказа, да је домаћи законодавац требало да се одлучи за „невезану“ или за „компромисну“ варијанту технике унакрсног испитивања, и да то одредбама ЗКП-а јасно пропише.

Кандидат анализира упоредноправна решења и износи мишљење да ће слободно излагање сведока бити превазиђено оног момента када испитивачи овладају методом контролисаног испитивања сведока, које подразумева да сведок одговара само на она питања која му буду постављена.

С тим у вези, кандидат даје предлог да би наредним изменама ЗКП-а требало преформулисати поуку у вези са обавезом да сведок говори истину о ономе о чему буде питан, а не као до сада да се од сведока тражи да говори истину и да ништа не прећути.

Даље, када је реч о сугестивним питањима која се постављају сведоку у фази основног испитивања, кандидат констатује да законодавац тренутно о томе не говори, али сматра да би требало дозволити постављање сугестивних питања ради убрзања процеса сведочења, јер се сведок на тај начин само усмерава до оног момента када је потребно да се концентрише и сведочи о предмету доказивања.

Такође, кандидат констатује да је законодавац Србије пропустио да законским одредбама предвиди право унакрсног испитивача да својим питањима проверава веродостојност сведока током унакрсног испитивања, без обзира што питање веродостојности није спомињано у фази основног испитивања, па предлаже да се то питање прецизно регулише одредбама закона.

<p>II ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА</p>
<p>Докторска дисертација под називом „Улога сведока у откривању и доказивању кривичног дела“ представља самосталан и оригиналан научни рад кандидата Саше Атанасов.</p> <p>Тема дисертације је изложена на јасан и разумљив начин у складу са уобичајеним стандардима академског писања, уз добро познавање и адекватно коришћење научне терминологије.</p> <p>Коришћена литература је коректно цитирана, а анализе и закључци су на нивоу који је примерен овој врсти рада. Докторска дисертација представља складну и уравнотежену целину којом су обрађена значајна питања у вези са предметом истраживања.</p> <p>Осим детаљног приказа положаја сведока у кривичном поступку Србије кандидат домаћа законска решења пореди са решењима која познају друга евроконтинентална и англосаксонска права, англо-америчким правом. Затим анализира психолошке основе исказа сведока и криминалистичко тактичка правила испитивања сведока.</p> <p>Кандидат правилно уочава друштвену и научну оправданост предмета и циља истраживања, те применом одговарајућих истраживачких метода и техника изводи научно засноване закључке. У појединим деловима дисертације, као и у закључку кандидат износи више предлога чије би усвајање у значајној мери допринело ефикасности радње сведочења и самим тим утврђивању чињеница које су предмет доказивања у поступку.</p> <p>Стога Комисија позитивно оцењује начин на који је кандидат представио и тумачио резултате истраживања.</p>
<p>III КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:</p>
<p>1. Да ли је дисертација написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме Докторска дисертација написана је у складу са образложењем које је кандидат навео у пријави теме.</p>
<p>2. Да ли дисертација садржи све битне елементе Докторска дисертација садржи битне елементе који су неопходни за овакву врсту научног рада и истраживања.</p>
<p>3. По чему је дисертација оригиналан допринос науци Докторска дисертација „Улога сведока у откривању и доказивању кривичног дела“ кандидата мр Саше Атанасов оригиналан је и користан допринос науци.</p> <p>Оригиналност дисертације произлази из опредељења кандидата да улогу сведока размотри са три аспекта (кривично процесно-правног, психолошког и криминалистичког) и да тиме нагласи да за успех радње испитивања сведока у кривичном поступку, није довољно само познавање законских одредби, већ да је нужно имати знања и из области психологије (пре свега, судске психологије) и криминалистичке тактике. С тим у вези анализирана бројна законска, теоријска и практична решења и искуства у вршењу радње испитивања сведока, иста синтетиче и износи низ предлога за превазилажење дилема које у кривични поступак уводи ЗКП из 2011. године. Нарочито објашњава и износи низ препорука у вези новог начина прикупљања доказа и извођења доказа сведоцима на главном претресу. Домаћа законска решења упоређује са законским решењима садржаним у законодавству држава са англосаксонском, англо-америчком и европско-континенталном традицијом, као и са законодавствима држава у региону назначујући начине бољег разумевања, тумачења и примене мера и радњи којима се сведоку у кривичном поступку обезбеђује адекватна</p>

заштита и хумин третман у поступку.

4. Недостаци дисертације и њихов утицај на резултат истраживања
Комисија није установила недостатке који би могли оспорити позитивну оцену докторске дисертације.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, Комисија позитивно оцењује докторску дисертацију под називом „Улога сведока у откривању и доказивању кривичног дела“ кандидата мр Саше Атанасов и предлаже Наставно-научном већу Правног факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици да докторску дисертацију прихвати и кандидату одобри јавну одбрану.

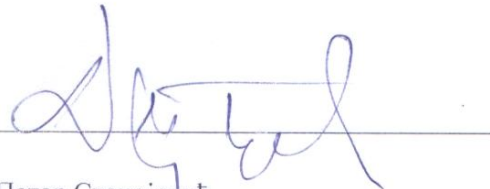
ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1.

др Драго Радуловић,
редовни професор Правног факултета
Универзитета у Подгорици

2.

др Милан Жарковић,
редовни професор
Криминалистичко-полицијске академије у Београду

3.

др Петар Станојевић,
редовни професор
Правног факултета Универзитета у Приштини
са привременим седиштем у Косовској Митровици

НАПОМЕНА: Члан комисије који не жели да потпише извештај јер се не слаже са мишљењем већине чланова комисије, дужан је да унесе у извештај образложење односно разлоге због којих не жели да потпише извештај.

У Косовској Митровици, 20. 06. 2016. године.